

Popelka

Třeštíci při ZŠ Třešť / autor: Božena Němcová

...jedno zrnko popela, jedno zrnko máku, Třeštíci hrají pohádku, tak pěkně od začátku!!!

Jak už je z nadpisu jasné, každému, kdo má rád pohádky, se nadšenci pro divadlo ze Základní školy v Třešti na letošním divadelním jaru rozhodli předvést pohádku Popelka. Po loňském úspěchu Lotranda a Zubejdy tak sáhli ke klasické osvědčené pohádce, kde do sebe všechno zapadá přesně podle pohádkových pravidel. Popelčin příběh je prastarý, ale nestárnoucí. Také v našem případě se hodné chudé děvče, které doma musí snášet ústrky od nevlastní matky a sester, za pomoci tří kouzelných oříšků a s podporou holoubků, zúčastní tři královských plesů. Svou krásou a skromností si získá náklonnost prince, ale zůstat nemůže. Ten se ji vydá hledat, ačkoliv netuší, kdo dívka je. Podaří se mu ji najít s pomocí střívěčku, který padne právě jen a jen Popelce. No, a nakonec je svatba.

Verzi Popelky existuje nepřeberné množství po celém světě. Třeštíci, ale velkou inspiraci našli doma, ve filmové, tehdy ještě černobílé verzi, Popelky z roku 1969 režisérky Vlasty Janečkové. A tak nás vypravěč (Milan Veselý) sytým hlasem písni seznámí s hodnou Popelkou (Zuzana Brabencová) hašteřivými a línými sestrami Dorotou (Sandra Marešová) a Kateřinou (Nela Špinarová), intrikářskou macechou (Vít Brabenec) a dobrákem otcem (Adam Pokorný). Poté samy postavy v krátkém jednání prozradí, jaké jsou jejich hlavní ctnosti a nectnosti. Trubač pak oznámí všem, že na zámku je princ Mojmír (Jiří Kříž), který hledá nevěstu. Ani tak sám nehledá, ale musí. Tatínek král mu to nařídil a tatínkové se přece poslouchají. Všechny dívky, ať už bohaté nebo chudé, mají šanci, stačí se jen zúčastnit tří zámeckých plesů. Dále už se s drobnými písňovými vsuvkami vypravěče vše odehraje. Princ, Popelka, hrách, popel, láska, střívěček a mlha přede mnou mlha za mnou, pohádky je konec.

Ač to zní všechno velmi jednoduše, Třeštíci si dali velký úkol předvést velkolepou inscenaci, na které se podílí přes 30 herců. Na pomoc si vzali mnoho rozmanitých nápaditých kostýmů, naivní malované kulisy, spousty rekvizit, početný sbor dvořanů, vdavekchtivých krás, dlouhé romantické písně, hromadné nástupy tanečníků s pečlivě nacvičenými tanci, více či méně dramatické odchody a příchody, časté přestavby scény, a jestli máte pocit, že je toho až až, tak je. Dokonce je toho tolik, že by s tím vším měl hodně starostí i velmi zkušený vyhraný soubor.

Přesto se celou dobu představení podařilo udržet pozornost i těch nejmenších diváků, kteří s napětím očekávali, jestli vše dobře dopadne. A dopadlo. Viděli jsme řadu velmi talentovaných mladých herců, kteří si dle svých možností poradili s textem i písni. Velmi oceňuji výkon Popelky a uvěřitelně vtipné výstupy pana krále (Štěpán Kubát). Viděli jsme prolínání divadla, které hrají děti se snahou předvést hru. Úmysl Mgr. Radany Kadlecové a Mgr. Luboše Vonky, kteří jsou vedoucími souboru, režiséry, kulisáky, kostyméry a hudebními aranžéry je zcela jistě čistý a je báječné a úctyhodné, že věnují svůj volný čas dětem. Úkol pedagoga, vedoucího souboru při práci s dětmi lačnými po divadle, je velmi obtížný. Ale věřme dětské fantazii, kreativě a jejich vidění světa. Nechme děti, ať si hrají.

Za porotu Alena Veliká